Recensie – Jeugdliteratuur – Weg uit het verleden – Karin v. W.

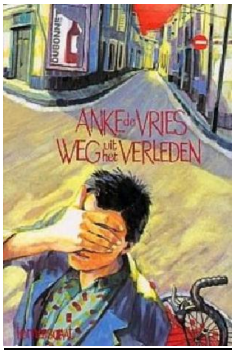

Titel:	*Weg uit het verleden*
Auteur:	Anke de Vries, 5-12-1936
Uitgeverij:	Lemniscaat
Jaar van uitgave:	1982 (herdruk 2004)
Aantal pagina's:	128
Genre:	Hier-en-nu-verhalen
Prijs:	

Recensie: Anke de Vries, *Weg uit het verleden* (1982)

Mark en Liesje zijn al van kinds af aan een stelletje. Aan hun relatie komt abrupt een einde, wanneer Liesje verongelukt. Het ene moment speelden ze nog samen een potje tennis, het volgende moment hoorde Mark een klap en zag hij een tennisbal over de weg rollen en zijn grote liefde dood op straat liggen. Mark kan dit niet verkroppen en vlucht – na zijn eindexamen - met zijn ziel onder zijn arm naar Frankrijk. Hij gaat daar een huis opknappen van een Engelse dame, die al jaren geleden het dorp heeft verlaten. Onder de dorpelingen hangt een bepaalde spanning, wanneer het huis ter sprake komt. Wat er is toch aan de hand met het huis? In datzelfde huis ontmoet Mark de Franse Juliette. Zij weet Mark uit zijn schulp te lokken, maar niet zonder slag of stoot.

"Een paar zinnen bleven door zijn hoofd spoken. 'Daarover kun je niet praten… 'William had dezelfde zin gebruikt als hij, maar William had geen enkele uitweg meer gezien. Wat moest hij eenzaam geweest zijn, wanhopig, hij had zichzelf voorgoed het zwijgen opgelegd. Alsof was bepaald dat het zo zou aflopen, had Julien gezegd. Zou het soms ook bepaald zijn dat hij Juliette moest ontmoeten, júist in dàt huis? Voor William het einde, voor hem een begin."

In *Weg uit het verleden* word je geconfronteerd met de dood van twee jonge mensen. Dat is natuurlijk heel beangstigend. Voor Mark was de dood van Liesje een reden om weg te vluchten uit Nederland, weg van zijn angsten. Erover praten doet hij niet; hij weet niet hoe hij dat moet doen. Hij denkt zijn rust te vinden in een verlaten huis in Frankrijk, maar ontdekt dat zijn angsten met hem meegereisd zijn. Een prachtig thema voor een jeugdroman. Want hoewel we allemaal denken onsterfelijk te zijn op jonge leeftijd, kan de dood plotseling heel dichtbij komen. Wat doet dat met je?

Anke de Vries legt je geen woorden in de mond, maar uit het hele verhaal blijkt, dat zwijgen over traumatische gebeurtenissen je innerlijke rust niet ten goede komt. Mark is verward, onzeker, kwaad en wordt geplaagd door angsten. Hij wordt pas meer zichzelf, nadat hij Juliette heeft verteld wat hem dwarszit. Dit geldt ook voor de dorpelingen, die allemaal, direct of indirect, betrokken waren bij het drama, dat zich in het huis van de Engelse dame heeft afgespeeld. Ook hen lucht het uiteindelijk op erover te praten.

Het boek is niet moeilijk om te lezen. Het verhaal verloopt chronologisch, maar kent op bepaalde stukken flashbacks, zodat je wat meer te weten komt over herinneringen van onder andere Mark en Juliette. Dat leest heel prettig. Verder weet Anke de Vries als geen ander een sfeer te beschrijven. De sfeer van het huis en van het Franse dorp; je zit er helemaal in. Ook Mark, Juliette en enkele andere personages gaan werkelijk voor je leven. Je ziet ze en je voelt ze. Dat is heel knap gedaan door de auteur. *Weg uit het verleden* is daarom een aanrader voor iedereen, die van een spannend, realistisch boek houdt!